

Val serija poglavlje 11c

Sve što postoji su Lekcije... ili, bombon će vam pokvariti zube!

Pisanje ovih stranica u mnogome je 'prepisano' iz života. Počelo je kao „plan“ od samo 9 poglavlja, i namjeravala sam iz početne „točke A“ doći do zaključka, „točke B“. Nisam ni sanjala da će doći do tolike rezonancije sa toliko ljudi koji će mi pisati, ponuditi pitanja i subjekte koji se prilično dobro „uklapaju“ u pod-kategorije Vala.

Sadašnja diskusija o tome što je to zbog čega smo ovdje da možda naučimo, kako bi „diplomirali“, nije bila dio prvobitnog plana. U originalnom planu trebala je biti uglavnom tehnička informacija o samom Valu. Ali jasno je da je ovaj koncept daleko više od toga, i slijedim ga kao odgovor svima onima koji mi pišu u znak podrške i da me uvjere da su moji naporci istinski vrijedni. Svima vama, hvala!

Dok na jednoj strani postoje oni koji govore „konačno, magla se razilazi“ i takve stvari, na drugoj strani su oni koji predstavljaju na vrlo realne načine upravo ono o čemu ja govorim, npr. Biti „u zatvoru“ i pod uticajem „predatorova uma“. Da vam dam jedan primjer ovoga o čemu govorim, evo pisma jednog dopisnika:

Citat:

„...Ljudi su poslali emailove [Carli i Jimu (Carla je bila Ra kanal)] o vašim komentarima o njima/Ra u Val-u 10a,b,c. Izgleda da su se pošiljatelji ovih emailova uvrijedili i mislili da bi se Carla i Jim također (trebali uvrijediti), Moje mišljenje... je... da ste vi jednostavno izražavali vaše mišljenje onako kako vidite situaciju iz vaše perspektive, bez loše namjere...“

Bila sam imala dobre odnose sa Carlom kroz neko vrijeme, i naše glavne razlike više su semantičke nego stvarne. Naravno, bila sam pogodena, misleći da se netko „uvrijedio“ nekim nojim izjavama, jer je bilo jasno (kako sam mislila) da je objektivna procjena njihova rada bila ono što sam imala kao glavno na umu. No to je ono kako „Gušteri“ djeluju kroz ljude i to je glavna tema ovog eseja koji se ovdje oblikuje.

Odgovorila sam tome dopisniku ovako:

Citat:

„Htjela bih reći da svatko tko se uvrijedio – ili osjećao motiviranim da potiče na uvredu – jednostavno ne shvaća. To su osobne stvari i mi se ovdje ne bakćemo sa osobnim stvarima, nego obranom značaja Ra Materijala kao velikog probitka u povijesti kanaliziranja. Mislim da je to jasno iz svih mojih komentara.“

Ali problem još uvijek ostaje u umovima mnogih ljudi koji su mi pisali, kada sam predlagala (što radim već duže vremena) da si pročitaju Ra Materijal... da, ako je toliko

dobar, zašto se onda Don ubio? I zašto izgleda da Ra, kao „više biće koje je navodno imalo pristup oblastima više svijesti“ nije bio u stanju zahvatiti ideje govornih izraza i standardnih definicija? Na ovo je bilo dodano pitanje: ako Ra pokušava podučavati takve koncepte, zašto je „nejasan“ većini ljudi?

Odgovori koje ljudi oblikuju u svom pomanjkanju znanja, općenito se sastoje od ideje da je Ra bio demonski „Trojanski Konj“ koji je doveo Dona do smrti, te je stoga ispravnost materijala kompromitirana na najgori mogući način. Sljedeći zaključak kojeg izvlače jest da Ra nije bio ono za što se predstavlja, a dokaz je opskurnost jezika.

Možda oni koji se izoliraju u čahuru željnog razmišljanja ili „istinskog vjerništva“ nisu svjesni tih briga, ili ih ne žele adresirati – misleći da ako ih ignoriraju da će one otići.

Naš je stav da svako legitimno pitanje i zabrinutost zaslužuje odgovor – čak i ako se odgovor može pronaći samo unutar pojedinca koji je postavio pitanje. Ali u ovom slučaju zabrinutost je ozbiljna, ne samo za Ra grupu, nego za cijelo polje djelovanja – kanaliziranje: ideja ne samo o postojanju, nego i mogućnosti komunikacije sa „višim bićima“. (u pomanjkanju boljeg izraza)

I tako sam počela moja ispitivanja sa „teoretskog stajališta“ (iako je bilo pod uticajem Kasiopejskog uvjeravanja da je to tako) o tome da je Ra i to djelo bilo baš ono što je Ra tvrdio – kontakt sa 6.denzitetnim ujedinjenim misaonim bićima (društveno memorijski kompleksi), i bio od tamo. Ako se ta prepostavka treba vrednovati, onda unutar toga mora postojati prilagodba koja objašnjava što se zapravo dogodilo... inače je besmislica.

Oni koji žele živiti u zemlji „istinskih vjernika“, naći će, naravno, da je takav pristup uvredljiv. No, povijest „istinskog vjerništva“, kada se analizira i razgoliti, vodi do očitog zaključka da je takav stav u najboljem slučaju nepouzdan, a u najgorem slučaju katastrofalan.

Hipoteza BI trebala objasniti događaje, ili bi trebala biti odbačena! Koja je vaša hipoteza prirode kontakta i rezultata???

Ništa nije crno i bijelo – jednostavan zaključak temeljen na promatranju – ali postoje mnogi koji preferiraju da tako gledaju na stvari. Oni vide da su „plodovi“ Ra kontakta bili Don Elkinsovo samoubojstvo i gomila materijala koji je često težak za čitanje i predstavlja pravu torturu.

To su činjenice.

Kako se netko odnosi prema tim činjenicama, nego uzmičanjem u željno razmišljanje ili podvizima moždane gimnastike? Ovdje koristimo Ockhamovu britvu...

A to, da je to samo „moje mišljenje“, može također stajati, no to je mišljenje rođeno iz mnogo istraživanja i proučavanja i iskustava. Ali, kao što rekoh, to je više nego samo jedno mišljenje... to je rezultat mnogo diskusije i stvaranja brojnih hipoteza koje su bile „isprobavane i odbacivane“, ostavljajući samo one koje dostatno objašnjavaju ČINJENICE. (Prepostavljajući, naravno, da je Ra onaj za koga se predstavlja)

Pisala sam Carli. Čak i ako postoji neslaganje u našim pristupima kako se nositi sa stvarima

na OVOM nivou realiteta, zasigurno se slažemo oko toga koji su REZULTATI korisni. Nizašto na svijetu ne bih bila povrijedila Carlu i Jima. Moja je namjera bila upravo suprotna... omogućiti adekvatno objašnjenje za stvari koje su vrlo problematične... vrednovati materijal (nadam se da će to povećati broj ljudi koji će pročitati Ra materijal – i to je izgleda uspjelo jer mi ljudi sada pišu govoreći „O! Sad mi je jasno! Dobro, to ima smisla... sada to mogu čitati!) I, ako se to dogodi, ako to zaustavi glasine i šaputanja koja kolaju naokolo i rastu – onda je poslužilo svrsi.

U ovom području jednostavno ne možete imati „osjećajnosti i osobne stavke“. Carla to zna i ja to znam. Zbog toga sam se, nakon vrlo produženog i bolnog promišljanja, složila da pustim novinara unutar mog života – znajući kako dobro da će rezultat biti u izvjesnoj mjeri „distorziran“. Završni je rezultat bio, naravno, da čak iako nije mogao naći obmane, ni manipulacije, ni „prljavštine“ u mom radu, ipak je dao „osobnog štiha“ na priču koja je završila tako što je postala površno i „sirasto“ prihvaćena od ozbiljnog rada. Dobra je stvar da to pušta lude „unutra“ na vrlo javan način, i stoga ih privlači radu jer osjećaju kao da „me poznaju“.

I tako, taj je „štih“ jednostavno bio cijena koju je trebalo platiti. Ako ste pročitali članak u „Times-u“, primjetit ćete da je Tom French napomenuo da se on uvijek dosađivao pri sesijama. To govori više o njemu nego o meni. Isto bi se moglo reći za one koji su se uvrijedili onime što je napisano u pomenutim stranicama... to više govori o njima nego o meni.

Sljedećeg dana primila sam odgovor od Carle:

Citat:

Bok, Laura – nekoliko mi je čitatelja pisalo o tvome materijalu, pa sam ga pregledala. Mislim da su ljudi bili uzrujani jer misle da smo Don i ja bili prosuđivani na ovaj ili onaj način. Što se mene tiče, i to sam svakoj osobi pojedinačno rekla, to su tvoja mišljenja na koja imaš pravo. Ja ih u potpunosti prihvaćam, ne nužno kao da si u pravu, ali to su tvoje misli od srca. ZNAM da nisi mislila izraziti nepoštovanja. Ti i ja imamo dobre odnose, prijateljstvo koje nadilazi naša kanaliziranja na istom polju potrage. Mislim da smo obje stvarno iskrene osobe, i kada dajemo svoja mišljenja, ljudi ih mogu doživjeti kao neprijatna. Hej, meni je to uredno! To je potpuno OK između mene i tebe. Obje dajemo naiskrenije od sebe da bi služilo drugima. Što jedna od druge možemo više tražiti? Osjećam da iako želim samo biti sila za harmonizaciju cjelokupnog pozitivnog materijala, ne mogu to raditi tako da se vrijedam ili budem sitničava sa tobom ili bilo kim drugim. Najbolje da obje udvostručimo svoje napore da služimo, a piljevinu nek pada gdje može.

I tako, nadam se da čitatelj sada može vidjeti kako ljudi mogu biti „agenti Guštera“ kada nisu svjesni načina na koji Predatorov um operira kao NJIHOV um:

Citat:

„Predatori nam daju svoj um, koji postaje naš um... Kroz misli, koje su nakon svega ipak njihove misli, predatori ubacuju u živote ljudskih bića štogod im odgovara. I tako oni ovom manjom osiguravaju stupanj sigurnosti da djeluje kao branik protiv njihova straha. „

[Castaneda, 1998.]

Ovo je upravo ono o čemu ovdje pokušavamo razgovarati. Kako Predator, također znan kao Gušteri, utiču na naše živote, kada, površinski pa čak i na mnogim dubljim nivoima, NAIZGLED NEMA DOKAZA (o tom djelovanju). Kako to (onda) možemo reći?

Rekla sam prije, i ponovit ču: Ja NIKADA nisam vidjela Gugija! {dakako, ne misli na naše uobičajene guštere, nego na Predatora – p.p.} Neki ljudi tvrde da su ih vidjeli, i ja ne mogu suditi da li su oni obmanuti ili više „uštiani“ od mene, i da li su njihovi izvještaji činjenični. Ali SAM ih vidjela kroz opise mnogih ljudi pod hipnozom koji su tvrdili da su bili oteti od strane vanzemaljaca. Također ih stalno viđam u mojoj potrazi – u mitovima i legendama kroz milenije. Drugi su ih vidjeli u vizijama potaknutim halucinogenima, ekstatičkim stanjima, snovima, itd. U gotovo svim slučajevima, opisi su tako slični, dinamika interakcije tako konzistentna, da ne mogu, a da ne mislim da ovdje imamo posla sa velikim dijelom „Kontrolnog Sistema“, kako je to objasnio Jacques Vallee:

Citat:

„Vjerujem da kada govorimo o NLO viđenjima kao o svemirskim posjetama, da zapravo gledamo na fenomen na pogrešnom nivou. Ovdje nismo suočeni sa uspješnim valovima posjeta iz svemira. Suočeni smo sa kontrolnim sistemom.

Termostati koji reguliraju vašu kućnu temperaturu ljeti i zimi su jedan primjer kontrolnog sistema. Ljeti, termostat dopušta toplinu zraka do određene granice, i nakon dosizanja te granične točke, pali se rashladni sistem. Zimi, kada vanjska se atmosfera ohladi, i temperatura padne do određene granice, drugačiji mehanizam, grijač, ulazi u igru, i zagrijava kuću. Naivni promatrač mogao bi to sve pokušati objasniti pretpostavkom da je toplo 'dobro', a hladno 'zlo'. Promatrač bi polovicu vremena bio u pravu. Drugi naivni promatrač suprotne škole mišljenja mogao bi imati obratni pogled i odlučiti da je toplo zapravo 'zlo'. Da bi se cijeli fenomen razumio, netko bi trebao obuhvatiti kontrolni koncept, i da je za njegovo funkcioniranje potrebno imati dva odvojena principa.

Ja predlažem da postoji spiritualni kontrolni sistem za ljudsku svijest i da su paranormalni fenomeni kao NLO-i, jedno od njegovih ispoljavanja. Ne mogu reći da li je ta kontrola prirodna i spontana; da li je objašnjiva terminima genetike, ili društvene psihologije, ili uobičajenim fenomenima – ili da li je umjetna u prirodi, u moći neke nadljudske volje. Možda je u potpunosti odredena zakonima koje još nismo otkrili.

Vođen sam ovoj ideji činjenicom da sam u svakome slučaju NLO fenomena koji sam bio u mogućnosti dubinski proučiti, našao jednak toliko racionalnih elemenata koliko i onih apsurdnih, jednak mnogo onih koje sam mogao nazvati prijateljskim, koliko mnogo onih koje sam mogao nazvati neprijateljskim. To je ono što mi ukazuje da radimo na pogrešnom nivou. A na tom pogrešnom nivou su i svi oni koji vjeruju, a to u konačnici uključuje i skeptike, jer oni vjeruju da mogu jednako dobro objasniti činjenice kao i većina entuzijasta vizije Gđe.Dixon Jupiterskih Amazonaca!

Postoje načini da se zadobije pristup referentnom nivou svakog kontrolnog sistema. Čak se i dijete, ako je dovoljno pametno ili se usudi, može popeti na stolicu i promijeniti brojke na termostatu i izmamiti rezultat, odgovor. (Rezultat može biti i pljuska od njegova oca, naravno. Put ka višem znanju sadrži i takve nezgode.) Mora biti moguće zadobiti pristup

kontroli NLO fenomena, zaboraviti duhove i vragolije i izjave vanzemaljskih kontakata, i napraviti zaista nešto zaista znanstveno. No, to će zahtijevati veoma pametan pristup – i također vrlo odvažan.

...Novinska kolumna komentirala je o očitom pomanjkanju realnosti cijelog NLO fenomena: 'To nas ne napada. To ne utiče na naše svakodnevne živote. To nam ne pomaže kod mnogih naših problema. Nije nam donijelo ništa od vrijednosti. To je možda prestrašilo par ljudi tu i tamo, ali to čine i grmljavinske oluje i tornada. Cijela stvar, kao društvena stavka, nema značaja.' Novinar koji je napisao ovu kolumnu bio je površno u pravu, naravno. Ali zaboravio je drugu činjenicu: ... Ako NLO-i djeluju pri mitskom i spiritualnom nivou, biti će gotovo nemoguće otkriti ih konvencionalnim metodama. ...NLO-i se nemogu analizirati uobičajenim tehnikama istraživanja ako im je značenje takvo da se može shvatiti samo ako ljudi preurede svoje koncepte. Sve što možemo učiniti je pratiti njihove efekte na ljude i nadati se da ćemo se eventualno spotaknuti na neki princip koji objašnjava njihovo ponašanje.

Što predstavlja varijablu koja je kontrolirana u ovom kontrolnom sistemu? Termostati kontroliraju temperaturu; žiroskopi kontroliraju smjer kojim raketa leti. Što je moglo biti kontrolirano paranormalnim fenomenom? Predlažem da je ljudsko vjerovanje to što je bilo kontrolirano i uvjetovano.

Moje je špekuliranje da nivo kontrole društva postoji i on je regulator ljudskog razvoja, i da bi NLO fenomen trebao biti promatran sa tog nivoa. [Dimenzije: Knjiga slučajeva Vanzemaljskih kontakata; Jacques Vallee, 1988]

Jeste li to uhvatili?

Citat:

Ako NLO-i djeluju pri mitskom i spiritualnom nivou, biti će gotovo nemoguće otkriti ih konvencionalnim metodama.

To je moja poanta. Ako „Gugiji“ {gugi=gušter od milja – p.p.} ili „Predator“ ili „Nepoznate sile“ djeluju nad nama kao što je opisano ne samo u mnogim drevnim izvorima kroz mitove i legende, nego i od Gurdjieffa, Don Huana, Ra i Kasiopejaca biti će gotovo nemoguće otkriti ih uobičajenim načinom.

{A, evo i jednog odlomka koji je Vallee dao 10 godina prije, Jerome Clarku, za FATE Magazine, 1978. -

<http://www.ufoevidence.org/documents/doc608.htm> - koji pokazuje kako netko nakon stotine uspješno pređenih stepenica može zapeti na predzadnjoj, i možda zauvijek, ostati na njoj; Dakle ovaj izvadak bih mirne duše mogao nazvati Tako blizu, a tako daleko:

'Kada govorim o kontrolnom sistemu planeta Zemlje, ne želim da se moje riječi pogrešno tumače: Ja ne mislim da nas je neki viši red bića zaključao unutar ograničenja svemirske-ograničenog zatvora, pomno nadziranog od strane psihičkih entiteta koje možemo zvati anđelima ili demonima. Ja ne predlažem redefiniranje Boga. Ono što ja mislim je da mitologija vlada pri nivou naše društvene stvarnosti nad kojom politička i intelektualna djelovanja nemaju moći...' - p.p. EQ@2008}

I u ovom smislu su Kasiopejci bili neprocijenjivi vodiči na našem prolasku Šilom i Harbidom. A to nije samo da se kaže da kada je jednom izbjegnuta neka opasnost, da se druga ne pojavljuje. Pojavljuju se. I, općenito, izgledaju sve više i više suptilno.

Obzirom da smo već zapazili odgovor na moje malo „poboljšanje“ kontrolnog sistema“ iznad, u e-mailovima uvrijeđenih Ra ljubitelja, postoji ozbiljniji nivo o kojem bih vam željela pričati.

Od dana kako su te (web) stranice postavljene, ovdje je energija bila vrlo čudna. I tu ću vam reći za neke stvari koje tražimo kada pokušavamo odrediti „tempreaturu“ Kontrolnog Sistema. Ne samo da smo postavili tri sekcije 10-og poglavlja (Vala), nego smo bili pripremali rusku verziju stranica. Član naše grupe živi u Rusiji i bio je marljivo radio na prevodenju nekih osnovnih materijala. Bilo je brojnih „bugova“ sa time, a najinteresantnije je bilo da, dočim je završio prvi dio, i kada je Ark to formatirao i stavio na stranice, Alexov kompjuter počeo se čudno ponašati i mislili smo da će projekt biti zaustavljen. Ispostavilo se da je problem bio u zagrijavanju, koje je bilo prilično simboličko, da tako kažem. I ako počnete sagledavati vašu realnost kao sistem simbola, kako biste protumačili takvu stvar? Je li se Alexov kompjuter „pregrijavao“ jer je njegovo „više ja“ komuniciralo sa njim da je nešto „pre vruće“, ili je to bio signal da su njegovi napori dodavali toplinu u sistem; ili čak, da su njegovi napori bili nedobrodošli u izvjesnim oblastima (realm), a stanovnici istog su mu pokazivali da bi mogli „skuhati njegovu patku“? I to su samo najočiglednije interpretacije!

No, onda su se stvari okrenule u zabavnom smjeru. Materijal koji sam namjeravala predstaviti na ovoj stranici koju sada čitate bio je zapravo gotov 30-og juna. Nekoliko dana ranije, kada sam stvarno počela pisati, oklijevela sam oko toga koliko trebam otkriti o takvim stvarima. Na kraju sam odlučila da kažem gotovo cijelu priču koja mi je bila na umu, promijenivši samo imena uključenih osoba zbog zaštite njihove privatnosti. Jedan je problem ostao: tri imena od ljudi uključenih u ovo bila su dio „Simboličkog sistema“ unutar diskusije. Toliki dio, da je jedno od moje djece sklepalо ime bolesti od imena jednog od tih ljudi. Razmišljala sam kako ću prenijeti tu dinamiku a da još uvijek koristim pseudonim za tu osobu. Konačno sam shvatila da ću to riješiti tako da pronađem drugo ime koje predstavlja oboje, i ime bolesti, i ime te osobe.

Ali problem je bio, kako sam pisala o situaciji i pitala se posebno o ulozi te osobe, (zvat ćemo ju Candida, ili skraćeno Candy) ono što će se uskoro pokazati kao bizarna drama.

U onom preiodu naših života kada smo se približavali proboju prema Kasiopejskom kontaktu (iako to tada nismo znali), suprotstavila nam se velika količina suprotne energije, posebice meni, i u toj mjeri da je moj život doslovce bio u opasnosti i to više nego jednom. Izgledalo je da je izvor opasnosti bio centriran u dvije rezličite grupe, a jedino što je tim dvjema grupama bilo zajedničko, bila je Candy. Dalje, jedini način na koji bih ja uopće bila „povezana“ sa tim grupama bio bi putem mog prijateljstva sa Candy. (To je zaista čudna priča, kao što ćete uskoro vidjeti.)

U isto vrijeme kada sam pisala ovu priču – koja je započela mojim iskustvima sa Reikijem – začudno, diskusija na Kasiopejskim e-grupama (mrežnim) okrenula se na subjekt Reikija! Pa, to i nije tako neobično. Već sam se navikla na tako „uobičajene“ sinkronicitete“.

Nakon nekoliko dana intenzivnog rada, (cijela stvar bila je bitka da se to pretoči u riječi zbog čudnovatosti i višestrukih nivoa interakcija i kompleksnosti), mislila sam da je priča gotova, i bila sam spremna da se prebacim na drugi program. Otišla sam kliknuti na ikonu „minimize“ (smanji prozor) na vrhu prozora, ali sam omaškom kliknula „close“ (zatvori) ikonu. Smatrala sam da sam završila, i kada je iskočio „promptni okvir“ ja sam PREPOSTAVLJALA da je to bio onaj koji pita „da li zaista želite završiti sa uporabom aplikacije?“ i na brzinu sam kliknula „Ne“. Ali ono što je zaista pisalo u

„promptnom okviru“ bilo je „Da li želite spremiti promjene?“. I tako je nestao cijelodnevni posao. (Da, zaboravila sam 'spremati' rad svakih 10 minuta. SVJESNOST i BUDNOST nisu bile prakticirane!)

Što je još gore, to je bio subjekt o kojem nikad do sada nisam bila pisala, dakle bio je to posao iz prve ruke. Mnoge od tih stranica sastojale su se od izvadaka iz transkripti, navoda iz knjiga koje su bile skenirane i transformirane u tekstualan oblik, i nekoliko stranica dijaloga koji je sve to povezivao kako bi to sve imalo smisla. To je bilo brvi put da sam morala raditi materijal „od nule“ - i sve je nestalo.

Bilo mi je MUČNO. Bilo je to oko 20 stranica skripti za koje sam se gadno oznojila dok sam radila na njima.

I tako, izašla sam vani da zalijem cvijeće i da razmislim o tome, dok je Ark prošao po sistemu da vidi ima li šanse da povrati izgubljeno. Nije bilo sreće. Sajonara. Hasta la vista! Otišlo u dim! {Laura je rekla „gonezerooni“ što bi bilo 'OtišlouNulac', – spominjem to jer kada se u google upiše ta riječ dobije se nekoliko rezultata, i svi su povezani sa LKJ, što znači da je izmisnila novu riječ, hehe... – p.p.}

Razmišljala sam o nivou izlaganja (razotkrivanja) kontrolnog sistema, koji sam možda aktivirala u ovoj priči; a činjenica je da (kontrolni sistem) on zasigurno nije htio biti rezotkriven na taj način. I razmišljala sam o grupama o kojim sam pisala i njihovim mogućim povezanostima sa nekim stvarno mračnim radnjama ovdje na Velikoj Plavoj Špiguli. Omaškom sam se spotakla o njih, zatim, bila u mogućnosti shvatiti šta se sprema, i ispetljati se u zadnji čas, da tako kažem, ali zasigurno sam bila vidjela nivo „čovjeka iza zavjese“, a mnogi ljudi koji vide taj nivo ne ostanu živi. Tada su me bili pokušali ubiti, i sigurno i sada misle da bi njihovi manevri i manipulacije mogli biti otkriveni pa su „usmjereni pipke“ u mom smjeru da bi stvorili nestrvljivost i mentalnu zbrku u mom stanju ekstremong umora tako da nisam obraćala dovoljno pažnje kada sam zatvarala moju datoteku.

Vratila sam se unutra, a Ark mi je ispričao da su se sada NJEGOVI kompjuteri ponašali poremećeno. Vrlo čudno ponašanje, gubitak datoteke sličan mojemu; zamrzavanja sistema; server je bio van funkcije; e-grupe postale su iznenada nedostupne; njegova halogena lampa iznenada je prestala raditi, itd. U danima postavljanja ruskih (web) stranica ispuhala se guma na autu, a na kombiju je trebalo napraviti skup popravak kočnica. Počela sam misliti da sam možda prešla crtu sa svojim razotkrivanjima.

Otišla sam na mjesto gdje radimo sesije i izvadila moje priručne karte (za gatanje) ruskih cigana i promiješala ih dok sam razmišljala šta da radim. Počela sam polagati karte.

Oni kojima je to poznato znaju da svaka karta ima 4 segmenta i svaki je pola slike. Postoji 25 karata i 50 slika. Jedine slike koje „se čitaju“ su one koje su „upotpunjene“ kada se poklope sa sljedećom kartom koja ima drugu polovicu slike. U takvom slučaju čak iako karte nisu poravnate da su polovice skupa, možete rotirati dvije susjedne karte tako da dvije polovice dođu zajedno. Obzirom da susjedna polovica bilo koje slike može biti iznad, ispod ili sa strana, to znači da slika može pasti u jednu od 4 pozicije ili „smjera“.

Kad god sam ih koristila, uvijek sam imala 3 ili više „poklapanja“. To je prilično uobičajeno. No kako sam ovaj puta polagala karte, karta za kartom je dolazila u poziciju bez poklapanja – sve dok nisam došla do zadnjeg reda kada je slika broj 26 pala... bez potrebe da se rotira ijedna karta da se spoje polovice. (to se inače rijetko događa!)

I što je označavao broj 26? To je slika knjige.

Pitanje je bilo da li da preskočim priču – onu povezану sa „knjigom“ iz teme. A tumačenje je: „Tajna koja ti je rečena, bit će objelodanjena. Ili ti ili netko drugi će ju javno obznaniti. Znanje i informacija uvijek se mijenja, i ono što je tajna u jednom momentu, u drugom može postati javno. To te ne bi trebalo zabrinjavati ako si bila iskrena i poštена.“ Bilo je tamo dalnjih permutacija koje se nisu primjenjivale na ovaj slučaj, ali ova zasigurno jest.

I tako sam odlučila da ponovo napišem taj (izgubljeni) dio.

No, onda se desila još jedna vrlo čudna stvar.

Ark je primio svu e-poštu sa (web) stranice i proslijedio u moj kompjuter sve što je bilo adresirano na mene. On je primio jedan e-mail u gotovo isto vrijeme kada sam ja napravila kobnu grešku zatvarajući datoteku bez da spremim promjene, i to mi je pismo proslijedio. No, ja sam bila toliko uzrujana da nisam sjela za kompjuter sve do drugoga dana. Otvorila sam e-mail i pročitala:

Citat:

„Bok, Laura

...Ja sam prijatelj od Candy. Ona mi je rekla o Kasiopejcima i da ste ti i ona započeli te komunikacije prije nekog vremena. Ako si to ti, ona želi ponovo stupiti u kontakt sa tobom.“

Povijest priče sa Kasiopejcima je prilično dobro poznata i znaju je razni ljudi. Već sam u izvjesnoj mjeri bila pisala o ljudima koji su došli i otišli iz ranih eksperimentalnih sesija, ali koji nisu imali strpljenja ili sklonosti da ostanu. Candy je bila jedna od onih iz nekoliko tuceta povremenih sudionika. Bilo mi je čudno da ona priča ljudima sa kojima je trenutno povezana da smo ona i ja „započele“ te komunikacije! Kao što će zabilješke pokazati, Candy je bila prisutna samo u dvije rane Kasiopejske sesije, iako je bila prisutna pri otprilike 4 druge sesije prije Kasiopejskog kontakta.

Ipak, postoji „stipanje“ moje realnosti od strane Kontrolnog Sistema u kojem Candy navodno priča svojim prijateljima da je ona bila manje ili više tamo.

No, ono što je i više uzenemirujuće, jest činjenica da me Candy (posredstvom „agenta“) pokušava kontaktirati nakon gotovo 6 godina, u isto vrijeme kada je datoteka O NJOJ izgubljena. I ne samo to, nego sam upravo bila u procesu razmišljanja o pitanju je li ona ili nije nevinac nasamarenog od vrlo „mračnih“ grupa koje sam susrela kroz nju, ili da li je zapravo bila dobro obavješten i svojevoljan sudionik.

Ovdje je problem što mi se ona sviđa! Sviđa mi se od prvog trenutka kad sam ju srela. Ona je šarmantna, prijateljski raspoložena, živahna i zabavna iznad svega. Videći stvari koje sam vidjela u nizovima događaja o kojima sam pisala, bilo je za mene vrlo teško.

No, dalje i dublje: kakva vrsta vjugavog (zmijskog) Kontrolnog Sistema može biti svjesna misli osobe, namjeravati i djelovati na način koji bi zahtijevao da se „aranžira“ takav sinkronicitet?

U ovoj točki ja sam razmišljala da bi bilo zgodno da ona želi stupiti u kontakt jer je odustala od svoje povezanosti sa tim ljudima koji su, kako mi je izgledalo, dio ispoljavanja Predatorskog uma, „Gugijevske“ frakcije, ako to tako želite nazvati. Bilo bi zgodno...

I tako sam pozvala Terry i Jan da sa njima podijelim ove bizarne nizove događaja. Oboje su upoznati, kao i mi, sa načinima na koji energije u okolini postaju kaotične, čak i destruktivne, kada je značajna promjena „u zraku“, Terry me savjetovao da budem vrlo oprezna i da nemam posla sa Candy; zar nisam naučila svoju lekciju otprije? Nije li bilo dovoljno „znakova“ opaženih u prethodnim interakcijama koji su me spasili da se ne opečem; želim li se baš ponovo opeći?

Složila sam se da je u pravu. No, ponavljam, Candi mi se zaista SVIĐA! Dosta me боли da shvatim da je samo bila prijateljska osoba i koja mi se približila da bi kroz nju bio ostvaren napad, da bude „kanal napada“, da tako kažem. Možda će ovoga puta biti drugačije?

Nikako, rekao je Terry. Nema šanse!

Ali ipak sam se pitala. I tako, napravili smo I-Ching. Kakva je situacija sa Candy?

Citat:

Hexagram 39: OPSTRUJKCIJA

Iznad: duboka voda

Ispod: Održavana mirnoća (ostajati mirno), Planina

Hexagram prikazuje opacan ambis koji leži ispred nas i okomitu nepristupačnu planinu koja se izdiže iza nas. Okruženi smo preprekama. Ali planina, čije je svojstvo da ostaje mirna, daje nam naznaku kako da se ispetljamo. Pred opasnošću, moramo zadržati mirniču u sebi. Okretanjem prema unutra naša je pažnja usmjerena savladavanju prepreka. Zapreka nije trajno stanje.

Šest na četvrtom mjestu: putovanje vodi prema zapreci. Dolazak dovodi blizu jedinstva. Budi zabrinut oko toga da postaneš umiješan u sukobe i (pravne) parnice, koje mogu uzrokovati mnoge nevolje. Ako nastaviš biti marljiv u poslu, vjerojatno ćeš biti unapređen. Ako si u školi, možeš očekivati priznanje a zatim dobar posao.

Pa, planina „ostaje mirna“ u ovom slučaju znači ne biti pomaknut iz svojeg „položaja“, što znači nastaviti sa radom na razotkrivanju ovog Kontrolnog sistema. No, očito će to morati napisati vrlo oprezno da izbjegnem upadanje u sukobe i možda čak parnice, iako nisam baš uvjerenja za parnice.

U slučaju mojih komentara Ra materijala i sada, na mojoj radu na razotkrivanju Kontrolnog Sistema, pronašli smo upravo ono što je dr. Vallee sugerirao da se može dogoditi:

Citat:

„Postoje načini da se zadobije pristup referentnom nivou svakog kontrolnog sistema. Čak se i dijete, ako je dovoljno pametno ili se usudi, može popeti na stolicu i promijeniti brojke na termostatu i izmamiti rezultat, odgovor.“

Izgleda mi očito da SE nešto ovdje događa. Učenjem o tim stvarima dosta sam propatila. Govorenjem o njima, izgleda da sam suočena sa pokušavanjem da me se „isplojuska“. No ja sam upuznata sa takvim načinom odgovora, i nadam se da će biti u mogućnosti nastaviti sa budnošću/svjesnošću. Došla sam do ovuda, pa mi sada dajte da nastavim sa pričom.

Ali dok ju završavam i oblikujem, bila bi vrlo dobra ideja za čitaoca da bude upoznat sa stvarima koje će odigrati važnu ulogu u priči koju će ispričati.

nastavak:

Greenbaumov govor - D.C. Hammond: Predavanje na temu - Greenbaum Programiranje (hipnoza u MPD: Zloupotreba Rituala)

(*Multiple Personality Disorder – MPD, psihički poremećaj kod kojeg dolazi do rascijepa ličnosti, obično na više od dvije ličnosti; prim.prev.)

{ Danas je termin MPD zamijenjen sa DID - Dissociative Identity Disorder, -
http://en.wikipedia.org/wiki/Dissociative_identity_disorder Disocijativni Poremećaj Identiteta, premda se termin MPD još koristi u 'Internacionalnoj statističkoj klasifikaciji bolesti', ICD-10 – p.p. }

{ Prevedeni tekst preuzet sa <http://www.galaksija.com/ispiranjemozga.htm> }

Danas imamo mnogo toga da predemo pa bih vas na početku zamolio, da mi dopustite da vam izložim u kratkim crtama neke stvari o kojima bih želio da pričam. Kao prvo, dopustite mi da vas upitam koliko je među vama onih koji su završili neki kurs ili praktični trening iz hipnoze? Mogu li da vidim ruke? Odlično. To će nam olakšati posao. Na početku bih želio da kažem nešto malo o trans-treningu i korištenju hipnotičkih fenomena u vezi sa disocijativnim, MPD poremećajima kod ljudi. Pomenući i neke detalje u vezi istraživanja podsvijesti, metode uz pomoć kojih se to može raditi, korištenje imaginacije i simboličkih imaginacionih tehnika u cilju kontrole fizičkih simptoma, preopterećenosti uma uslijed unošenja prekomjernih informacija, i drugim sličnim stvarima. Krajem dana želio bih da posvetim malo vremena na temu disasocijativnog poremećaja. Radi se o metodama za potpuno smirivanje automatske prenadražljivosti koja je često uslovljena kod tih pacijenata. Potrošićemo dosta vremena i u razgovoru o starosnoj regresiji i abreakcijama kod rada s traumama. Pokazaću vam na jednom primjeru pacijenta koji ne pati od poremećaja višestrukih ličnosti (MPD) --neke određene procedure—a onda ćemo izdvojiti ono što ja lično nalazim slično ili različito od onoga što nalazimo kod slučajeva višestrukih ličnosti (MPD).

U vezi s tim, moram da kažem, da sam se kroz sve ove godine suzdržavao da snimam na video MPD slučajeve ili žrtve ritualnog nasilja, djelomično zbog toga što bi to bilo na neki način dodatno iskorištavanje tih pacijenata, a mislim da su ti ljudi već bili isuviše iskorištavani. To je jedan od razloga zašto ja ne snimam svoj rad s njima. Takođe bih volio da danas nešto kažem i o strategiji preventive hipnotičkog relapsa kao i o današnjoj post-integrativnoj terapiji. Na kraju, nadam se da ćemo imati malo vremena i da razgovaramo specifično o ritualnom zlostavljanju, programiranju s ciljem kontrole-uma i ispiranju mozga – kako se to radi, kako doći do srži tog problema, što je jedna od tema o kojoj sam prije izbjegavao javno da se izjašnjavam, mada sam to činio u par navrata kod konsultacija i savjetovanja s manjim brojem ljudi. Međutim, nedavno sam shvatio da je krajnje vrijeme da neko počne o tome i javno da govori. Tako ćemo danas otvoreno govoriti o tome. [Aplauz]

U Čikagu, na prvom internacionalnom kongresu, gdje se raspravljalo o žrtvama ritualnog nasilja, sjećam se kako sam razmišljao, "Ovo je stvarno i čudno i interesantno." Sjećam se kako su mnogi od sudionika slušali o jednom primjeru koji se činio veoma idiosinkratičan i rijedak, a istovremeno su svi s čuđenjem pitali "pa zar i vi imate jednog takvog pacijenta?! Vi ste u Seattle-u?...Pa, ja sam u Torontu. ...A ja u Floridi...Ja sam u Cincinnati-ju." Tada nisam znao šta da mislim o svemu tome. Nije prošlo dugo nakon toga, i ja sam našao svog prvog pacijenta koji je bio žrtva ritualnog nasilja. To

je bila jedna osoba koju sam već prethodno lječio, ali do tada nismo išli toliko duboko. Stvari koje sam vidjeo u tom slučaju učinile su da sam postao veoma značeljan u vezi korištenja tehnika kontrole uma, hipnoze i drugih tehnika ispiranja mozga. Tako sam počeo sa proučavanjem tehnika ispiranja mozga, kao i dostupnu literaturu na tu temu. Isto tako upoznao sam i nekoliko ljudi koji su napisali neke od boljih knjiga na tu temu. Onda sam odlučio da napravim jednu anketu, pa sam tako preko Internacionalnog Društva za Proučavanje Poremećaja Višestrukih Ličnosti i Disocijacije - ISSMP&D [International Society for the Study of Multiple Personality and Dissociation] - pronašao oko dvadesetak psihoterapeuta za koje sam mislio da su imali više posla s tim, nego bilo ko drugi, tako da sam počeo da se savjetujem s njima. Počeo sam da svakome od njih postavljam ista pitanja i kod svih njih sam naišao na slične reakcije. Oni su mi govorili: "Vi mi postavljate pitanja na koje ja stvarno ne znam odgovore. Ta pitanja su specifičnija od onih koje ja koristim u radu sa svojim pacijentima." Mnogi od tih terapeuta su mi takođe rekli, "Pustite me samo malo, da upitam to moje pacijente, pa će vam se javiti kad dobijem odgovore". Mnogi od njih su mi odgovorili da bi bilo najbolje da ja direktno razgovaram s njihovim pacijentima. Tako sam na kraju završio sa telefonskim konsultacijama koje su me stajale stotine dolara.

Ono što je iz njih proisteklo bilo je da sam dobio uvid u cijelu jednu paletu metoda ispiranja mozga koje se koriste sirom ove države. Vidjeo sam mnogo slučajeva koji su imali dosta međusobne sličnosti. Iako nisam znao odakle da počnem, bilo mi je jasno da je ovaj problem veoma proširen, imao sam i osjećaj da mnogo ljudi priča sličnu priču, što znači da je tu postojao jedan određeni stepen komunikacije. Onda, prije neke dvije i po godine, iznenada sam nabasao na neke nove informacije. Moj izvor mi je već prije dao mnogo informacija o tehnikama ispiranja mozga za koje sam znao da su tačne, međutim, taj put sam dobio i gomilu novog materijala o kome prethodno nisam imao pojma. Tada sam odlučio da to provjerim na tri pacijenta, koji su bili žrtve ritualnog nasilja i koje sam tada lječio. U dva od tri slučaja, sproveo sam ono što bi se moglo označiti kao pažljivo ispitivanje bez kontaminacije. Ono što me je najviše fasciniralo je to što sam se tada konsultovao preko telefona sa jednim terapeutom, s kojim sam inače bio u vezi nekoliko mjeseci, dok sam se bavio jednim slučajem MPD-a u jednoj drugoj državi. Rekao sam joj da se raspita o određenim stvarima, a ona mi je odgovorila, "Pa dobro, a koje su to stvari?" Ja sam joj odgovorio da neću da joj kažem kako ne bih ostavio mogućnost za bilo kakvu kontaminaciju. Rekao sam joj da mi samo kaže šta joj je pacijet na ta pitanja odgovorio. Nazvala me je nakon dva sata i rekla kako je upravo imala dvostruku seansu sa svojim pacijentom i kako je jedan dio njega odgovorio: "Oh, mi smo stvarno uzbudjeni. Ako vi znate o tim stvarima, onda znate i kako Kultni Programeri dosežu unutra, pa će se tako i naša terapija ubrzati." Mnogi drugi pacijenti dobijali su iznenadan nagon da se upišaju od straha, odnosno, daleko od toga da su oni tu stvar smatrali izvanrednom. Međutim, interesantno je bilo to što ga je ona onda upitala, "Pa dobro, koje su to stvari?" Radilo se upravo riječ-po-rijec o onome što sam prethodno već čuo od onog mog izvora informacija. Ja sam od tada ponovio sve ovo u mnogim dijelovima ove države.

Održavao sam konsultacije u jedanaest država u USA i u jednoj stranoj državi, u nekim slučajevima telefonom a u nekim sam lično bio prisutan. Bilo je i slučajeva kad sam terapeutima davao informacije unaprijed uz napomenu da budu veoma oprezni s tim kako će to da izraze, kao i načine da se to učini a da istovremeno ne dođe do kontaminacije. U drugim slučajevima, terapeutima nisam davao sve ove informacije unaprijed, tako da one nisu nikako mogle uticati na ishod njihovih sesija s pacijentima. Kada počnete da nalazite iste duboko ezoterične informacije na različitim područjima i u različitim državama, od Floride do Kalifornije, onda možete doći i do zaključka kako se ovdje sprovodi jedna veoma dobro ko-ordinirana operacija, ogromnih razmjera. U ovome što se događa postoji i jedan visoki stepen komunikacije i sistematicnosti. Tako sam ja u vezi svega ovoga krenuo sa jednog neutralnog stanovišta, kada nisam bio siguran šta uopšte da mislim o tome, a sada sam uvjeren da je ritualni oblik nasilja nešto što je realno i da su svi oni koji tvrde suprotno, ili naivni, ili slijepi.

[Aplauz]

Već dugo vremena davao sam ove informacije određenoj grupi terapeuta, koje sam znao i kojima sam vjerovao, s molbom da ih prošire koliko god mogu ali da istovremeno ne šire i moje ime. Napominjao sam im da ne govore odakle ove informacije potiču. ...

Ja lično, kao i dosta kolega s kojima sam dijelio ove informacije, našli smo se u situaciji kada smo morali dosta balansirati, jer su nam počeli da prijete smrću. Na kraju sam odlučio, nek' se svi nose do vraka. Ako će da me ubiju, neka me ubiju. Sada je vrijeme da ove informacije postanu dostupne svim terapeutima. Do zadrške je djelomično došlo i iz razloga što smo se relativno sporo i pažljivo kretali u svemu tome, pokušavajući dobro da provjerimo svaku od stečenih informacija. Informacije smo provjeravali na različitim područjima ali svuda smo nalazili iste stvari. Tako ću vam sada izložiti neke aspekte programiranja ljudi za svrhu ritualnog zlostavljanja. Ja vam za ovih 45-50 minuta neću moći da kažem sve ono što bi ste vi željeli da znate, međutim, reći ću vam glavne stvari kako bi mogli da oformite jednu platformu s koje ćete moći sami da stupite na jedan viši nivo. Iskreno rečeno, ne znam o kakvim se proporcijama tu radi, tj. koliko je ovakvih slučajeva zastupljeno među našim pacientima, ja bih rekao bar polovina ili možda dvije trećine njih. Koje su to karakteristike po kojima ih možemo razlikovati? Ako su od svog rođenja odrastali u okviru nekog od običnih kultova ili ako su izvan srodnice loze (misli se na porodičnu lozu - Illuminati, prim.prev.) što znači da nijedan od njihovih roditelja nije bio član Kulta (Illuminati, prim.prev.) ali su im članovi Kulta imali pristup za vrijeme ranog djetinjstva, onda oni takođe mogu imati to. Ja sam vidjeo više od jednog pacijenta koji je bio žrtva ritualnog zlostavljanja i koji je imao sve one stvari karakteristične za rituale, o kojima ste već imali priliku da nešto čujete. Oni su izgledali veoma iskreno.

[Pauza]

Evo, odakle je sve došlo, kako se čini. Krajem Drugog Svjetskog Rata, čak prije nego što mu se i bližio kraj, Allen Dulles i još neki ljudi iz naše Obavještajne Službe bili su u Švajcarskoj odakle su uspostavljali veze kako bi izvukli napolje određene nacističke naučnike. Krajem rata, oni su izvukli ne samo raketne inženjere nego i neke nacističke doktore koji su se bavili proučavanjem kontrole uma ljudi, u koncentracionim logorima.

Tako su ih doveli u SAD. Zajedno s njima bio je i jedan mladi dečko, tinejder, koji je bio odgojen po hasidskoj jevrejskoj tradiciji. Ta njegova pozadina iz kabalističkog misticizma vjerovatno se svidjela nekim članovima Kulta, jer je negdje početkom tog vijeka Aleister Crowley počeo sa promovisanim kabalizma među satanistima, ako ne i prije. Međutim, čini se da je to pomoglo ovom dečku, kao i to što je kao asistent pomagao u sprovodenju eksperimenta nad zatvorenicima u logorima smrti, kako bi spasio svoju kožu. Tako su i njega poveli sa sobom.

Tako su oni, uskoro, započeli sa svojim eksperimentima kontrole uma u vojnim bolnicama u Sjedinjenim Američkim Državama, s tom razlikom što su ovaj put radili za američku vojnu obavještajnu službu. Ti ljudi, koji su došli, nacistički doktori, bili su satanisti. Nešto kasnije, onaj dečko je promjenio svoje ime, amerikanizirao se, završio medicinski fakultet, postao doktor i nastavio da radi u glavnom centru za programiranje ljudi danas, koji pripada Kultu. Njegovo ime je poznato svim našim pacijentima širom ove države.

[Pauza]

Ono što oni u suštini rade, to je da uzmu neko dijete i počnu s tim, u početnom obliku, kako se čini,

nakon dvije i po godine starosti, tj. nakon što je kod djeteta već prouzrokovana disasocijacija. Oni ga naprave disasocijativnim ne samo kroz zlostavljanje, kao npr. seksualno zlostavljanje, nego takođe i npr. stavljanjem mišolovke na prste djeteta a onda davanjem instrukcija roditeljima u smislu, "nemojte prilaziti djetetu sve dok ne prestane da plače. Tek kad dijete prestane da plače, dozvoljeno vam je da mu skinete to s prstiju." Oni počinju sa rudimentarnim tipom programiranja negdje kod starosti djeteta od oko dvije i po godine, a onda sa nekih šest do šest i po godina starosti otpočnu sa pravim programiranjem, s kojim nastavljaju kroz period adolescencije. Taj program se kasnije utvrdi nekoliko puta, kad je osoba već odrasla, kako bi se učvrstio i održao stabilnim.

U većini slučajeva, kod programiranja, oni obično drže djecu vezanu na bolesničkim kolicima. Na jednu ruku im stave kanilu u venu a prethodno ih skinu ih gole. Električnim žicama im povežu glavu sa encefalograffom, kako bi mogli posmatrati moždane reakcije a onda ih izlože pulsirajućoj svjetlosti, obično crvenoj, mada u nekim slučajevima i bijeloj ili plavoj. Mislim da djeci u većini slučajeva ubrizgaju u venu i Demerol. Ponekad to mogu biti i neke druge droge, ovisno o vrsti programiranja. Oni su veoma naučno potkovani, tako da znaju koje supstance da koriste i kako, Demerol, recimo, ubrizgavaju djetetu svakih 25 minuta, sve dok se ne završi s njegovim programiranjem. Većina njih opisuje kako su tom prilikom osjećali veoma jak bol, većinom u desnom uhu gdje su im stavljeni neku iglu, a onda bi čuli čudan zvuk koji ih je disorjentisao, dok bi istovremeno vidjeli fotostimulacije što je, uz onu trepereću svjetlost, vjerovatno dovodilo njihove moždane talase na određene frekvencije.

Za emitovanje te pulsirajuće svjetlosti, oni koriste specijalne naočale slične onima koje se mogu nabaviti u prodavnica kompanija kao što je "Sharper Image" i neke druge. Onda nakon nekog vremena tj. kada uspostave kod djeteta moždane talase određenih frekvencija, oni počnu sa programiranjem, koje ima za cilj samo-destrukciju, odnosno, razaranje ličnosti. Kod pacijenata koji su u to vrijeme bili starosne dobi od oko osam godina, to programiranje obično se obavlja u nekim vojnim bazama.

Ništa neobično. Ja sam lječio i imao sam dosta slučajeva koji su bili dio onih prvih projekata kontrole-uma, kao i onih nad kojima je obavljeno programiranje u nekim vojnim bazama. Mi smo takođe saznali da je CIA u vezi sa svim ovim. Ova pacijentkinja je tada išla u jednu privatnu školu, koja je pripadala Kultu, gdje su održavali po nekoliko ovakvih seansi. Stavili bi je u neku sobu i priključili na kojekave električne kablove. Kada je dovedu do određenog stanja svijesti, stave joj jednu elektrodu u vaginu a četiri pričvrste na glavu a u nekim slučajevima i na neke druge dijelove tijela. Onda bi počeli tako što bi joj rekli, "Ti si ljuta na nekoga iz naše grupe." Ona bi odgovorila, "Ne, ja nisam ljuta ni na koga" nakon čega bi je oni onda šokirali strujom. To se onda stalno ponavlja sve dok ona ne prestane da negira ono što joj kažu. Onda bi nastavili. "A pošto si ljuta na nekoga iz naše grupe, ti ćeš sada morati da samu sebe kazniš. Da li si razumjela?" "Pa, jesam ali ja to ne želim." Tada bi opet uslijedio jedan jak električni šok, sve dok se ona ne složi. Onda bi nastavili sa otprilike ovako, "A kaznićeš se tako što ćeš samu sebe porezati. Da li ti je jasno?" Ukoliko bi ona odgovorila da jeste, oni bi rekli, "Ne vjerujemo ti" i onda bi je opet šokirali strujom. "Vrati se nazad na početak i ponovi sve još jednom."

Tako bi oni onda nastavili na taj način. Ona kaže da su takve seanse trajale obično pola sata, onda bi napravili pauzu, pa počinjali ponovo iz početka. Onda bi sagledali šta su do tada završili pa bi eventualno prešli na nove materijale. Ona je rekla da bi te seanse nekada trajale pola sata a nekada bi se otegle i po tri sata. Seanse su se održavale tri puta sedmično. Tu se radi o programiranju čovjeka dok se on nalazi u određenom stanju svijesti, koje je rezultat niskih frekvencija moždanih talasa, što se obično izaziva uz pomoć neke droge. U jedno uho puštaju mu neke neodređene zvukove, dok mu u drugo, obično lijevo, govore nešto specifično, jer je ono asocijirano sa desnom, nedominantnom, moždanom hemisferom. Tako, da bi ih se saslušalo i razumjelo, to u jednom takvom stanju traži jako veliku koncentraciju, jedno intenzivno usmjeravanje pažnje. To je veoma bitno jer oni moraju da

zapamte određene stvari i da ih kasnije ponove riječ po riječ, kako bi izbjegli nove kazne, većinom u vidu električnih šokova, kao i nekih drugih stvari kojima se služe za te svrhe. To je ono što je karakteristično za skoro svaki vid od ovih tehnika programiranja uma, koje se danas odvija. Pri svemu tome ponekad se koriste i klasične metode ispiranja mozga, standardne hipnotičke procedure i senzorna deprivacija, za koju znamo da povećava sugestibilnost kod svakoga. Kod totalne senzorne deprivacije sugestibilnost se drastično povećava, što nam je već odavno poznato iz nekih naučnih radova. Nije ništa neobično što se oni dosta služe tim metodama uključujući i specijalne komore za senzornu deprivaciju, kako bi ostvarili željene rezultate. [Pauza]

S obzirom da nemamo mnogo vremena, dopustite mi da vam sada izložim neke praktične informacije koje su mi do sada poznate. Način na koji ja počinjem sa ispitivanjem pacijenta kako bih ispitao da li je i sa njim taj slučaj, je uz pomoć ideomontornih signala prstima. Nakon što ih pripremim, ja im se obratim ovim riječima: "Želim da srž vašeg bića preuzme kontrolu nad signalima prstiju." Nemojte konsultovati nesvesni dio vašeg uma.

Ukoliko hoćete doznati podatke o ritualnom nasilju nad nekom osobom, onda se morate obratiti njenoj centralnoj unutrašnjoj srži. Ta srž je dio onoga što je Kult napravio u njoj. Ja to otprilike ovako kažem: "Želim da vaša centralna unutrašnja srž preuzme kontrolu nad ovom rukom i da mi da signal podizanjem prsta, kada je odgovor – da. Želio bih da upitam vašu centralnu unutrašnju srž, da li postoji neki dio u vama, neki dio Marije (ime pacijenta) ko zna bilo šta o Alpha, Beta, Delta, ili Theta."

Ukoliko dobijete odgovor – Da, onda bi to već moglo da indicira da imate posla sa osobom koja je nekada u svom životu bila podvrgnuta intenzivnom ispiranju mozga i programiranju uma. Onda bih nastavio dalje: "Želio bih da taj dio koji se nalazi u vama i zna nešto o Alpha, Beta, Delta i Theta, da istupi do nekog nivoa sa kojeg je u stanju da razgovara samnom i kada je spremam, neka mi kaže, 'Ovdje sam.'" Ja obično ne pitam da li bi taj dio osobe želio da govori o tome, samo kažem: "Želim da onaj dio koji mi može reći nešto o tome izade napolje." Bitno je da se ne postavljaju pitanja koja bi mogla da u sebi sadrže i dio odgovora. Onda ih pitajte o čemu se radi. Imao sam i par slučajeva kada sam na početku dobio potvrđan odgovor, međutim, nakon kasnijeg detaljnijeg ispitivanja, ispostavilo se kako se radi o nekoj vrsti podilaženja ili nečijoj želji da ostavi utisak žrtve rituala. Možda se tu i radilo o žrtvama rituala ali ne o onome, tj. onoj vrsti o kojoj trenutno razgovaramo.

O čemu se radi. Ukoliko zamislimo da ste vi svi koji ovdje sjedite, u prvom redu, osobe sa udvojenim ličnostima, i da ova gospođa ima jednog altera (drugu ličnost; prim.prev.) koji se zove Jelena, ova do nje ima jednog koji se zove Marija, ona sljedeća ima jednog koji se zove Gertruda, ona do nje ima jednog koji se zove Elizabeta i ova jednog koji se zove Monika. Svaki od tih altera može imati ugrađenog u sebe jedan program, koji je recimo označen kao "Alfa-nula-nula-devet." Kad neka osoba iz Kulta izgovori: "Alfa-nula-nula-devet" ili napravi neki određeni gest rukom koji to indicira, on će time aktivirati isti taj dio koji je u svima vama, čak i ako se oni koji se nalaze u svakome od vas drugaćije zovu.

Čini se da Alfe predstavljaju jedan – opšti program, prvu stvar koju instaliraju u čovjeka.

Bete su seksualni programi. Npr. određeni načini izvođenja oralnog seksa, kako se seksualno ponašati za vrijeme određenih rituala, produkcija dječije pornografije, prostitucija itd.

Delte su ubice specijalno trenirane za ubijanje žrtava za vrijeme njihovih (iluminati-satanističkih; prim.prev.) ceremonija. Zajedno sa tim obično umješaju i nešto od materijala za samo-kažnjavanje, izvođenje atentata i drugih vrsta ubistava.

Thete su psihičke-ubice. Moram da priznam da nikad prije u svom životu nisam vidjeo da se ova dva pojma sastavljaju jedan s drugim. Nikada prije nisam čuo za riječ "psiho-ubica," međutim, kada uzmem u obzir da ljudi iz različitih država, prvenstveno mislim na psihoterapeute, postavljaju jedno te isto pitanje svojim pacijentima, tj.: "Šta je to Theta," a onda dobiju od njih jedan te isti odgovor: "Psi-ubice," onda se već ovdje radi o nečemu što je veoma sistematično i naširoko rasprostranjeno. Ovo dolazi od njihovog vjerovanja u određene sile i moći, psioničke prirode, uključujući njihovu sposobnost psihičke komunikacije sa "majkom" kao i sposobnost da psihički utiču na određenu osobu, na određen način, kako bi kod nje izazvali izljev krvi u mozak, infarkt i eventualno smrt. Ova vrsta programa je nekako više orijentisana ka budućnosti.

Onda imamo - Omegu. Ja obično ne pominjem tu riječ u mojim početnim pitanjima pacijentima, ili bilo kojim njihovim dijelovima koji znaju nešto o Alpha, Beta, Delta ili Theta, zato što će ih verovatno riječ Omega, još više potresti. Omega je program za samo-uništenje. Alfa i Omega, - početak i kraj. Taj program uključuje kažnjavanje samog sebe u smislu nanošenja ozljeda samom sebi, kao i tzv. "ubij-samog-sebe" instrukcije. Gamma je nešto kao zaštitni program u cilju zaštite sistema. To je takođe i dezinformativni program koji će vam pružiti cijeli niz dezinformacija ili polu-istina s ciljem da vas zavara (psihoterapeuta, prim.prev.) i odvede na stranputicu. Taj program tako pokušava da zaštititi sve te stvari koje se nalaze u psihi pacijenta. I druga grčka slova takođe mogu tu da postoje. Ja bih vam preporučio da nabavite negdje cijeli grčki alfabet i kad budete bili sigurni da imate posla sa jednim od takvih pacijenata, ali da vam opet ponovim, nemojte ih ni u kom slučaju navoditi na specifičan odgovor pitanjima kao npr: "Da li je to program psi-ubica," molim vas, tražite da vam oni daju kompletan odgovor.

Kada ste to učinili i dobili odgovarajuće odgovore, onda možete uzeti cijeli grčki alfabet i postepeno, uz pomoć ideomotornih signala, ići kroz taj alfabet. Pri tom možete postaviti pitanja kao npr: "Da li se unutra nalazi ikakavo programiranje koje je u vezi sa epsilon, omikron, itd." Moguće je da postoji određena sistematičnost i kod drugih slova. Ja sam npr. saznao da je Zeta programiranje u vezi produkcije određenih, "specijalnih" filmova. Kod jedne druge osobe saznao sam da je Omikron u vezi sa švercovanjem droge, mafijom, velikim biznisom i nekim pojedincima iz naše vlade. Kod nekih slučajeva još uvijek postoji i određena doza individualizma. Tako postoji i programi tipa "vratiti-se-kući," odnosno "vratiti se nazad Kultu" program. Čini se da postoje i određeni nedostaci u tom programskom sistemu, jer postoji programi čiji je zadatak "gašenje" drugih programa ili brisanje nekih programske komponenti.

Ti kodovi su nekad u vidu idio-sinkratičnih fraza ili pjesmica. Nekada su te šifre u vidu brojeva koji su praćeni nekom određenom riječi. Ima tu dosta i određene individualnosti, u svemu tome. U početku sam se nadao da kodovi pronađeni kod jednog čovjeka mogu pomoći i kod lječenja drugih. Međutim, to nije bio slučaj. To je moguće samo u slučaju ako su te osobe bile u okviru iste grupe nad kojoj je vršeno programiranje. Ono što sam vidjeo, ti programeri koriste laptop kompjutere koji još uvijek sadrže u sebi sve podatke o tome što je rađeno prije nekih 20-30 godina u smislu imena programiranih ljudi, imena njihovih altera i šifri za njihovo aktiviranje, programe, itd. Oni što mi možemo, između ostalog, da uradimo, to je da izbrišemo te kodove, tako da ja svoje pacijente često upitam: "Šta će se dogoditi ako ja izgovorim ovu šifru?" Ovo morate uvijek dva puta da provjerite. "Postoji li unutra neki drugi dio, koji raspolaže drugačijim informacijama?" Obraćajte dobro pažnju na ideomotorne signale. Ja sam uspjevao da da brišem te programe uz pomoć određenih šifri ali onda, nakon toga, morate da radite abreakciju osjećanja. Tako, ako izbrišete program Omega, to je program od kojeg ja najčešće krećem jer je on najrizičniji, onda ćete odjednom imati posla sa svim što je ostalo od bivše Omege, tj. onim što su prethodno bili Omega alteri. Mi tada moramo da sprovedemo abreakciju, tj. da vratimo domaćinu sva sjećanja na Omega programiranje i ostala iskustva koja su bila u asocijaciji sa Omega-

dijelom te osobe. To možemo da činimo postupkom frakcionalne abreakcije.

Oni vole da koriste metafore, i -- roboti -- su takođe jedna od njihovih metafora. Oni kao da na dijete-altera navuku oklop robota – pa se nakon toga ono počne stvarno da ponaša kao robot. S vremenima na vrijeme vi ćete takođe nailaziti na te robe. Ono što sam još ranije otkrio, to je da se taj proces može ubrzati, tj. možete se obratiti jezgru sljedećim riječima: "Srži, želim da dobro pogledaš – postoji jedan robot koji nam blokira put, na neki način, ne dozvoljava nam da napredujemo. Idi okolo, pogledaj šta se nalazi na potiljku glave ili na zadnjoj strani vrata." Obično mi kažu kako su vidjeli tamo neke žice ili jedan prekidač. Ja im onda kažem: "Iskopčajte te žice ili isključite prekidač, na taj način ćete isključiti robota i kada to učinite dajte mi signal – da."

Ubrzo nakon toga dobicićemo da-signal. Onda treba da nastavimo otprilike ovako: "Odlično. Sada kada je robot isključen, pogledaj unutra i reci mi šta u njemu vidiš." Većinom se radi o jedno ili više djece. Onda im kažem da odstrane tu djecu. Nakon toga, uz pomoć nečega što bi ličilo na magiju, ja kažem jezgru da pretvori robota u pepeo uz pomoć laserskih zraka. Oni se često veoma zaprepaste kad vide da ovo funkcioniše, isto kao i mnogi hipnoterapeuti koje ja znam. [Pauza]

Problem je u tome što postoji mnogo različitih nivoa u svemu tome. Reći ću vam na šta mislim. Ono sa čim mi ovdje imamo posla, to su bezbrojni alteri. Reći ću vam jednu stvar koja me je fascinirala. Još se sjećam kada sam svratio u jednu privatnu kliniku koja se bavila lječenjem slučajeva disasocijativnih poremećaja, kako bih vidjeo par težih slučajeva. Ta klinika inače pripada dvojici terapeuta koji se smatraju među najboljima u lječenju poremećaja višestrukih ličnosti kod ljudi (Multiple Personality Disorder - MPD) u ovoj zemlji i koji često sudjeluju na internacionalnim konferencijama na tu temu. Tako smo radili zajedno na nekim od pacijenata. Ova dvojica su tada bila zaprepaštena nekim stvarima zato što im tako nešto nije bilo do tada poznato. Kako smo radili na njihovim pacijentima tako smo to i potvrdili. Sjećam se jedne žene koja je cijelo vrijeme u toku 3 godine bila hospitalizovana tamo. Druga je takođe provela u klinici godinu dana i bila je terapirana do tada najboljim metodama koje su se mogle zamisliti kod lječenja poremećaja višestrukih ličnosti – abreakcije, integracije, pospješivanje kooperacije, terapija umjetnošću, itd.itd. nakon čega je bila otpuštena na godinu dana na kućno lječenje s tim što je jednom sedmično dolazila u kliniku na dvo ili tročasovnu terapiju.

Kod oba pacijenta primjetili smo kako sav taj mukotrpni rad s njima nije donio nikakve veće rezultate, jer se mahom radilo na alterima, dok se sam program kontrole njihovog uma nije ni dotakao.

U stvari ne samo što su ti programi ostali intaktni, lječenje druge osobe, koja je bila puštena kući, bilo je stalno praćeno uz pomoć telefona od strane njene majke, koja je boravila izvan zemlje. Kod te osobe pronašli smo još uvijek intaktne sugestije koje su joj nalagale da ubije svog terapeuta u određeno vrijeme u budućnosti.

To znači da je to jedna od stvari koju bi trebalo pažljivo provjeriti, pa bih vas savjetovao da postavite ovo pitanje srži osobe, ne njenom nesvesnom dijelu uma, nego pitajte njenu srž: "Da li u vama postoji bilo koji dio koji još uvijek održava kontakte s ljudima koji su povezani s nekim Kultom? Da li postoji neki dio unutra koji još uvijek posjećuje rituale i sastanke Kulta?" Postoji li neki uredaj u Mariji (ako je to ime pacijenta) koji sve snima, tako da neko od atle može vidjeti šta se događa prilikom lječenja?" To ne mora da znači da se njih trenutno prati. Mnogi od njih jednostavno imaju to u sebi. "Postoji li neko ko saznaće od jednog 'dijela' šta se događa za vrijeme seansi vašeg lječenja?" Ja imam jedan nelagodan osjećaj, na osnovu svog ličnog iskustva, da se lječenje velikog broja pacijenata, koji su žrtve ritualnog nasilja, prati od strane Kulta.

Sjećam se jedne dvadesetčetvorogodišnje djevojke, koja se pojavila u klinici i koja je tvrdila za svog oca da je satanista. Njeni roditelji su se razveli kada joj je bilo 6 godina. Njen otac ih je povremeno

posjećivao i nju onda vodio na rituale Kulta sve do neke njene 15-te godine. Ona je rekla: "Nakon svoje petnaeste godine nisam više posjećivala te rituale." Njen terapeut joj je ovo povjerovao bez trunque ikakve sumnje. Onda smo je doveli u moju ordinaciju i podvrgli je dvočasovnom ispitivanju uz pomoć hipnoze. U njoj smo našli prisutne programe. Pored toga, saznali smo i to da njeni programeri već sve znaju o njenom lječenju tj. svakoj terapeutskoj seansi kojoj je bila podvrgnuta, a onda su joj naložili da se razboli i ne dođe u moju ordinaciju, na zakazani termin. Jednoj drugoj pacijentkinji su rekli kako sam ja, u stvari, pripadnik Kulta, i ako se ona pojavi kod mene, ja ću sazнати šta joj je rečeno s njihove strane, te ću je onda kazniti.

Teško da uopšte ima svrhe i pokušavati lječiti pacijente koje ovako prate – jer koliko sam ja do sada saznao, njih muče šokovima, uz pomoć električne struje – i mislim dok god se oni nalaze u jednoj takvoj situaciji mi tu ne možemo mnogo da učinimo, osim da im damo na znanje da ih razumijemo i da im želimo sve najbolje. Međutim, ja ne bih radio na nekom dubljem nivou s njima, sve dok oni nisu u mogućnosti da ostanu u nekom sigurnom dijelu klinike, tokom cijelog perioda rada s njima. Imam osjećaj da ukoliko se malo potrudite, saznaćete da najmanje pedeset odsto tih pacijenata, ukoliko pripadaju krvnoj lozi, što bi značilo da su im majka ili otac ili obe uključeni, biva praćeno cijelo vrijeme. [Pauza]

Kada dodemo ispod nivoa tih altera, onda imamo Alpha, Beta, Delta, Theta, itd., tzv. "programiranje grčkih-slova," a te programirane osobe takođe u sebi imaju i zaštitne/potporne programe. Tu uglavnom postoji i jedna šifra za te zaštitne programe. Tu može da postoji i jedna šifra uz pomoć koje se svi ti zaštitni programi kombinuju u jedan, a može da postoji i jedna šifra za brisanje svih tih zaštitnih programa. Tako ću ja onda istovremeno koristiti jedan kod/šifru za, recimo, Omegu i sve zaštitne programe Omäge. Nakon što pitam: "Šta će se dogoditi ako ja kažem ovo?" – reći ću im, odnosno, dati tu šifru a nakon toga ću ih upitati: "Šta osjećate u ovom momentu?" Mnogi od njih često opisuju nešto slično zujanju, odnosno zvukovima krčanja kao kad kompjuter briše neke fajlove sa diska, eksplozije, i druge raznorazne interesantne stvari...

Neki terapeuti su mi sejavljali i govorili: "Bože blagi, nisam joj pominjao nikakve robote a ona mi priča kako se roboti u njoj pretvaraju u prah i pepeo."

Sjećam se kako mi se jednom javila jedna koleginica, s kojom sam prethodno učestovao na nekoliko seminara i postavila mi neka pitanja u vezi kriza kod pacijenata sa MPD. Rekao sam joj da pokuša saznaćti nešto od svog pacijenta na temu Alpha, Beta, Delta, Theta. Ona je tako i učinila. Nakon toga mi se javila i rekla: "Da, dobila sam neke indikacije da je to tu. O čemu se u stvari radi?"

Rekao sam joj: "Ja ti to neću da kažem. Pokušaj sama da saznaš od pacijenta o čemu se radi." Onda smo se dogovorili da se nađemo za nekih sedam dana. Kada smo se sreli ona mi je rekla: "pitala sam šta je to Theta, i dobila sam odgovor – 'psi-ubice.' Onda sam upitala šta je Delta, i pacijentkinja mi je rekla da su to 'ubice.'" Tako sam joj onda neka dva sata govorio o svom iskustvima na tu temu. Kasnije me je opet nazvala i rekla: "Ovo mi se čini previše fantastično". (...)

Tako je i ona nakon rada s tim svojim pacijentom počela pričati o brisanjima programa, i opisivati stvari kao npr. ono pretvaranje robota u prah i pepeo, i drugim sličnim stvarima. Rekla mi da tom svom pacijentu nije pominjala ništa od ovih stvari. Međutim, u svemu tome postoji i jedan problem. Postoje različiti nivoi programa i neki od njih su dizajnirani tako da nas drže u stalnom okretanju u krug. Oni (programeri, prim. prev.) su vjerovatno pretpostavili da mi u većini slučajeva nećemo stići iza "altera" (alternativnih, ličnosti prim. prev.) koje su namjerno kreirali.

Način na koji možete stvoriti jednog Mančurijskog Kandidata je taj da čovjeku rascijepite um. To je

dio onoga čime se i obavještajne službe takođe bave. Ako hoćete da stvorite jednog atentatora, ako hoćete da neko ide da obavi nešto za vas, vi treba samo da mu rascijepite um. Fascinantno je npr. kod slučaja atentata na Roberta Kenedija, kada je Bernard Diamond ispitivao Sirhan Sirhan-a, primjetio je da ovaj ima kompletну amneziju u vezi ubistva Roberta Kenedija, međutim, on se pod hipnozom mogao svega sjetiti. Ali, uprkos sugestiji koja mu je tada data da će biti u stanju da se kasnije i svjesno sjeti svih detalja, on se ipak nije mogao ničega sjetiti, kad nije bio pod hipnozom. Ja bih volio da sam imao priliku da pregledam Sirhan-a Sirhan-a.

Čini se da ispod toga imamo različite nivoe. Jedan od njih se zove "Zeleno Programiranje" ("Green Programming" prim.prev.), kako mi se čini. Zar nije interesantno to što se i onaj doktor zvao Dr. Green? (...)

Dobro, taj Zeleni Program(iranje) se može podijeli na Ultra-Zeleno (Ultra-Green) i Zeleno Drvo (Green Tree). Mistika kabale je takođe umješana u sve to. Ako želite da radite s tim, onda će te morati da pročitate par knjiga na temu kabale. Jedna je pisana od strane čovjeka po imenu Dion Fortune i zove se "Qabala" sa "q". Drugu je napisala Ann Williams-Heller, ona se zove "The Kabbalah." Ja prije nisam ništa znao o toj kabali. Interesantno. Jedan pacijent, dok je sjedio u čekaonici ispred moje ordinacije, nacrtao je na papiru cijelo "drvo kabale". To je bilo prije neke 2 godine. Trebalо mi je par mjeseci da shvatim o čemu se radi. Sve dok nisam nekome pokazao a ovaj mi rekao, "pa to mi liči na drvo kabale." To me je navelo da počnem tražiti odgovore u nekim starim ezoteričnim knjigama. To je bila pozadina Dr. Green-a.

Ono što je takođe interesantno kod svega toga je, da je orginalno ime "Zelenog Drveta" (Dr Green-a) bilo Greenbaum. Šta "greenbaum" znači na njemačkom? Zeleno Drvo, Ultra-Tree i Green Tree. Ja sam takođe imao i nekoliko pacijenata koji nisu znali da je njegovo orginalno ime bilo Greenbaum, oni su mi slučajno rekli kako se u njima nalaze neki 'dijelovi' koji se zovu Mr Greenbaum. Sada ču vam dati par informacija koje vam mogu biti od neke koristi. Prema mom iskustvu, jedan 'dio' će vam ili dati ove informacije ili će ustuknuti, tj. uplašiti se i ušutiti se. Ako se uplaši, možete naći neki drugi 'dio' koji će biti voljan da priča o tome. Ja bih vam preporučio da pitate nekoliko 'dijelova' o tome, da li postoji neki 'dio' pod tim imenom. I, usput rečeno, kada ispitujem svoje pacijente u vezi ovoga, ja obično ubacim i par "lažnjaka." Tako ih pitam: "Postoji li unutra neki 'dio' koji se zove tako i tako, kako bih provjerio da li dobijam iskrene odgovore. Na primjer: "Osim same srži, da li unutra postoji 'dio' po imenu Mudrost?" (Wisdom, prim.prev.)

Mudrost je dio drveta kabale. Ono što sam do sada imao priliku da primjetim, Mudrost će nam veoma često biti od pomoći, dajući nam veoma korisne informacije. "Da li unutra postoji neki dio po imenu Dijana?" U svakom slučaju, ja mogu ubaciti u svoja pitanja svakojake stvari. "Da li unutra postoji 'dio' koji se zove Zelda?" S nekim 'dijelom' pod tim imenom se nikada do sada nisam sreo! Samo da vidite kakav ćete odgovor dobiti. Ja sam uvijek pažljiv u vezi svega toga. Dijana (Diana) je 'dio' koji je u sistemu kabale povezan sa dijelom koji se zove Temelj (Foundation, prim. prev.).
Sve to je veoma fascinantno.

Sjećate li se one Crkve Proces (the Process Church, prim. prev.)? Sharon Tate, žena režisera Romana Polanskog, bila je ubijena od strane familije Manson, koja je bila u vezi sa the Process Church. Mnogo prominentnih ljudi u Holivudu je tada bilo povezano sa tom crkvom, a onda su se oni odjednom povukli u ilegalu, kako knjige kažu, 1978.g-ne, i nestali? Znate šta, oni su svi živi i zdravi, i trenutno se nalaze u Južnom Utah-u, sjeverno od Monumentalne Doline, gdje su kupili jedan veliki ranč, kojeg su proširili i na njemu sagradili još nekoliko dodatnih zgrada. U Odjeljenju za Javnu Bezbjednost, u državi Utah, postoji veoma velika arhiva u vezi svega toga. Taj ranč je pod strogim nadzorom, veoma

malo ljudi izlazi napolje, svi su mahom promijenili svoja imena i skoro je nemoguće ući unutra. Ključna riječ u njihovom imenu je "Foundation." The Foundation. Tu ima i nekih drugih riječi. The Foundation je dio Drveta. Tako možete pitati, "da li unutra postoji nešto što se zove The Foundation?" Isto tako možete pitati i nešto drugo, kako bi vidjeli da li govore istinu. "Da li se unutra nalazi nešto što se zove Zidovi?" Postoje razna pitanja uz pomoć kojih možete ispitati neke stvari. Takođe sam pronašao da postoji i jedan 'dio' po imenu "Crni Majstor" ("Black Master," prim. prev.), kao i to da će se unutra nalaziti i kompjuterski operateri. Koliko vas se do sada srelo kod vaših pacijenata s tim stvarima, koje su u vezi s kompjuterima? Tipični kompjuterski operateri koje tu nalazimo su: Kompjuterski Operater Crni (Computer Operator Black, prim. prev.), Kompjuterski Operater Zeleni, Kompjuterski Operater Ljubičasti. Ponekad oni mogu biti individualno označeni brojevima, a u nekim slučajevima će se zvati i Direktori Informatičkih Sistema (Systems Information Directors, prim. prev.). Tu možete pronaći i njihovog načelnika. Oni takođe mogu da budu vaš izvor informacija. Ja uvijek pitam, "Da li ima iko unutra po imenu Dr. Green?"

Vidjećete da ima, ukoliko su programirani tom vrstom programa, to vam kažem na osnovu svog ličnog iskustva. Obično, uz nešto malo truda, vi im možete pomoći u smislu da im pomognete da zaključe da su oni bili samo "dječiji-dijelovi," koji su morali da igraju svoju ulogu i koji tada nisu imali drugog izbora, međutim, sada ga imaju. Znate, oni su tu svoju ulogu igrali veoma, veoma dobro, međutim, oni sa vama ne moraju da se pretvaraju jer su sada na sigurnom mjestu i u svakom slučaju, "Ako Kult i sazna da ste razgovarali sa mnom, da ste mi dali sve te informacije, recite mi šta vam to oni mogu učiniti?" Naglasite im da jedini put napolje vodi kroz vas, i da u skladu s tim oni treba da budu kooperativni, da podijele sve svoje informacije s vama i da vam tako pomognu, kako bi ste vi bili u stanju da pomognete njima. Tako svi ti 'dijelovi' mogu da vam daju razne informacije. Oni su i ovo pokušali veoma vješto da zaštite. Dopustite mi da vam dam jedan primjer, kao što je Ultra-Green Program. Otkrio sam sljedeće – u stvari, mislio sam da se taj program koristio samo kod onih ljudi koji su pripadali krvnom srodstvu ("iluminati familije", prim. prev.). Ja sam to otkrio i kod ljudi koji nisu pripadali tom srodstvu, ali u nešto drugačijem obliku. Oni nisu željeli da to bude isto kod jednih i drugih. Ne vjerujem da ćete naći stvari toliko duboke kao što su Ultra-Green, pa vjerovatno čak ni Green Program, kod ljudi koji ne pripadaju srodstvu. Međutim, sada ću vam reći šta sam otkrio prvo kod onih koji nisu pripadali srodstvu, a onda kod onih koji jesu. Odlično smo napredovali i moja pacijentkinja se već bližila svom potpunom oporavku, svojoj potpunoj integraciji (nije bila pripadnik srodstva/loze), kada je odjednom počela da halucinira, vidjela je kako joj se prsti pretvaraju u čekiće i stvari slične tome.

Tako sam je uz pomoć tehnike afektivnog-mosta vratio nazad, i tu smo saznali kako su joj oni dali sugestiju da će poludjeti, ukoliko dostigne određen stepen oporavka.

Način na koji su to uradili bio je taj da su je svezali i dali joj LSD, još kada je ona imala 8 godina. Kada je počela halucinirati, pitali su je o prirodi njenih halucinacija, tako da bi ih onda mogli koristiti na jedan efektan eriksonijanski način, kako bi na njima izgradili a onda iskombinovali efekte te droge sa veoma moćnim sugestijama. "Ako ikada dođeš do te tačke, poludićeš. Ako se ikada potpuno integrišeš i oporaviš, ovako ćeš da poludiš a onda ćete zaključati u ludnicu do kraja života." Oni su sugestije tog tipa ponavljali intezivno u nekoliko navrata. Na kraju su ubacili još neke sugestije kao što je ova: "Bolje je da izvršiš samoubistvo, nego da ti se tako nešto dogodi." Kod jednog drugog pacijenta, koji je pripadao lozi, kada sam počeo da ispitujem te duboko usađene stvari, pacijent je počeo da ispoljava slične simptome. Kada smo se vratili nazad, našli smo da su to isto i njoj uradili.

To se zove "Zelena Bomba." ("Green Bomb.") B-O-M-B-A. Mnogo tu ima te neke interne konzistencije, kao na primjer, ta igra riječi u vezi s imenom Dr. Greenbaum, njegovim pravim imenom. U ovom slučaju, to je urađeno u njenoj devetoj godini, samo što je "hers" bio drugačiji.

"Hers" je bila sugestija za amneziju. "Ako se ikada sjetiš bilo čega u vezi sa Ultra-Green i Green Tree, poludjećeš. Postaćeš biljka i bićeš zauvijek iza brave." I na kraju, sugestija se sastojala i od sljedećih riječi: "I biće ti mnogo lakše ukoliko se ubiješ, nego da ti se tako nešto desi, ako se ikada sjetiš."

Kada je napunila dvanaest godina, oni su je podvrgli nečemu što je poznato kao Amytol-intervju, kako bi pokušali da razbiju tu njenu amneziju, tj. da vide li mogu to da učine. Nisu mogli. Onda su je opet skinuli i svezali, dali joj neku supstancu koja joj je paralizovala tijelo, pa onda nakon toga LSD, jednu mnogo jaču dozu, pa su onda u njenu svijest ponovo usadili sve one sugestije. Sličnu stvar su učinili s njom u njenoj šesnaestoj godini. Tako su tu i neke zamke koje su specijalno pravljene da upadnete u njih.

Postoji veliki broj slučajeva kod kojih su kombinovali dejstva tih jakih droga sa raznoraznim sugestijama, kako bi nas onemogućili da dodemo do onoga što je usađeno u njih, na jednom veoma dubokom nivou.

Šta se nalazi na samom dnu? Vi to možete samo pogadati, isto kao što mogu i ja. Postoji mnogo terapeuta koji su se našli u situaciji da tu zastanu. U stvari, jedan od vas ovdje, kome sam o tome pričao prije nekoliko mjeseci, kad sam bio u državi Ohio, rekao mi je da je to pokrenulo masu nekih stvari kod pacijenta koji nije pokazivao dalji napredak. To je veoma uobičajena stvar. Ja mislim da mi možemo ići dole do dubljih nivoa, i kad radimo s tim stvarima koje su usađene na te dublje nivoje, onda istovremeno možemo riješiti sve ono što se nalazi iznad, na gornjim nivoima. Međutim, još mnogo toga nam ostaje nepoznato. Kod nekih pacijenata s kojima trenutno radim, većinom smo se bavili sa stvarima koje su na gornjim nivoima. Reći će vam kako smo to radili. Prvo lociramo i izbrišemo sistem kao što je Omega.

Tada ćemo kod pacijenta primjetiti jednu ogromnu abreakciju svih sjećanja i osjećanja, u jednoj frakcionaloj abreakciji, koja su bila vezana za te dijelove. Nakon toga ja ih obično pitam: "Sada, s obzirom da smo to učinili, da li još uvijek postoje neka sjećanja ili osjećanja koje 'dijelovi' koji su bili Omega, još uvijek imaju?" Odgovor je obično – "Ne." Ja bih onda nakon toga rekao, "Ja obično u ovom momentu smatram da većina, ako ne svi, od onih 'dijelova' koji su bili Omega, ne osjećaju više želju ili potrebu da budu drugačiji, jer su sada shvatili kako su bili na silu odvojeni i sada žele da se vrate kući, Mariji, da postanu ponovo s njom jedna cjelina." Ja često koristim taj koncept – koji je u stvari došao od strane jednog mog pacijenta – u smislu vraćanja kući i postajanja jedne cjeline s njom. "Vraćanje tamo odakle su došli" je jedna fraza koja se može koristiti s njima. "Da li unutra postoji neki 'dijelovi' Omege koji se ne slažu s tim ili imaju nešto protiv toga?" Ako postoe, onda ćemo razgovarati s njima. Radićemo s njima. Može da se desi da se neki od njih ne integrišu. Na osnovu mog ličnog iskustva, oni će se integrisati i na taj način možemo integrisati dvadesetpet (25) 'dijelova' odjednom, kod slučajeva polifragmentiranog kompleksa MPD-a. Mislim da je od suštinske važnosti da se prvo uradi abreakcija osjećanja, prije nego što se nastavi dalje.

Takođe, čini se da kod nekih pacijenata nije bitno kojim će se redoslijedom krenuti, međutim, kod nekih jeste. Ako mi se čini da redoslijed u nekom slučaju nije bitan, onda će obično krenuti od Omega, pa onda Delta, zato što ovi imaju jači potencijal da budu nasilni, onda će preći na Gamma, da bih izbacio stvari u vezi sa samoobmanjivanjem. Kada se riješimo Omege i tako 'im' pokažemo da se određeni napredak može postići, da se nešto može učiniti i kad 'oni' osjete znakove olakšanja nakon toga, ja im obično onda kažem, "Želim da upitam srž – da mi odgovori uz pomoć znakova prstima – da li postoji neki određeni redoslijed, kojim se programi moraju brisati?" Možda to i nije toliko važno, ali u većini slučajeva dobio sam odgovor "Ne." Bilo je i slučajeva kada sam dobio odgovor "Da." Ja bih preporučio da se na ovaj način izbriše nekoliko programa, jer će to izazvati olakšanje i znakove optimizma kod pacijenta. Nakon toga bih preporučio da se počne sa ispitivanjem stvari koje su im

usađene na dubljim nivoima, kao i dobijanje uputa o samom redoslijedu postupaka. Pitanje?

P: Koje je tipično starosno doba i pol kod takvih osoba?

Dr.H: Koliko znam to se događa i muškarcima i ženama. Većina pacijenata koje ja znam i koji su patili od MPD-a, kao posljedice ritualnog nasilja, bile su žene, međutim, znam i neke muškarce kod kojih smo pronašli iste te stvari. Prije neko vrijeme držao sam negdje jednoj maloj grupi terapeuta predavanje na ovu temu. Rekao sam im neke stvari o tome. Usred mog izlaganja, jedna socijalna radnica je naglo pobijelila što sam ja primjetio i upitao je o čemu se radi. Ona je rekla, "Ja radim sa jednim petogodišnjim dječakom. Prije nekih par sedmica on mi je pričao nešto o Doktoru Green-u." Ja sam tada nastavio dalje s predavanjem, i kada sam pomenuo neke druge stvari, ona je ponovo zatresla glavom. Upitao sam je šta se događa, a ona je odgovorila: "On meni cijelo vrijeme spontano priča o nekim robotima i o Omega." Ja mislim da ćete nailaziti na i na neke varijacije svega ovoga, jer oni vjerovatno povremeno mijenjaju to na različite načine, kako bi nas skinuli s vrata, međutim, neke osnovne stvari će tu sigurno uvijek biti prisutne. Ja sam video te stvari i kod ljudi koji su bili u svojim četrdesetim godinama i čiji su roditelji bili na veoma, veoma visokim položajima u CIA i drugim sličnim službama. Imao sam posla i s nekim koji su bili dio onog orginalnog Monarch Projekta, što je naziv projekta za programiranje uma, kojeg je tada sprovodila vladina obavještajna služba.

(...)

Kraj izvoda iz transkripta predavanja

- originalni tekst na engleskom jeziku zajedno sa svim pitanjima upućenim Dr Hammond-u i njegovim odgovorima, možete naći ovdje: The Greenbaum Programming -
<http://www.galaksija.com/hammond.htm>

~OO~ kraj prevedenog teksta sa www.galaksija.com/ispiranjemozga.htm

Vratimo se sada na nekoliko stvari iz ovog predavanja koje bih htjela naglasiti za čitaoce. Prva je sljedeća napomena dr.Hammonda:

„Ja sam video te stvari i kod ljudi koji su bili u svojim četrdesetim godinama i čiji su roditelji bili na veoma, veoma visokim položajima u CIA i drugim sličnim službama. Imao sam posla i s nekim koji su bili dio onog orginalnog Monarch Projekta, što je naziv projekta za programiranje uma, kojeg je tada sprovodila vladina obavještajna služba.“

Iako postoje brojni projekti CIA-e na temu kontrole uma potvrđenih na Saslušanjima Senata, nisam bila u mogućnosti pronaći sličnu potvrdu za Monarch Projekt. Međutim, sticajem okolnosti, postoji dokaz postojanja takvog rada.

Terapeut iz New Orleansa, Valerie Wolf, povezla je sa sobom 2 svoja pacijenta na saslušanje pred Predsjednikov Komitet za (istragu o) Radijacijskim Opitim na Ljudima 15.marta 1995., u Washingtonu. Te su dvije žene iznijele zaprepašćujuće svjedočanstvo, koje je uključivalo iskaze o njemačkim doktorima, torturama, drogama, elektrošokovima, hipnozama i silovanjima, pored izlaganja neutvrđenoj dozi radijacije. I Wolfova i njezine pacijentice izjavile su da su se prisjetile tih sjećanja na taj CIA-in program, bez regresivnih ili hipnotičkih tehnika.

Izjava o mogućem postojanju Projekta Monarch koja do danas najviše okriviljuje, dana je iz Anton Chaitkinova izvata za publikaciju The New Federalist. Kada je bivši direktor CIA-e, William Colby bio direktno zapitan „Što je sa Monarchom?“, odgovorio je dvosmisleno i ljutito, „Prekinuli smo to između kasnih 1960-ih i ranih 1970-ih“. Dovoljno je reći da društvo, u svom očitom stanju spoznajne disonance, općenito odbacuje premoćne dokaze ove jako raširene opake zavjere oko eksperimenata, i nad doslovno tisućama ljudskih bića, koji su, bez sumnje, najvećim dijelom Amerikanci. To nas naravno vodi k tome da postavimo nekoliko pitanja o ciljevima ovakvog projekta. Pogledajmo sada još nešto, što je pomenuo dr.Hammond:

„Vratimo se na pitanje rizika. Nemam saznanja da je ijedan terapeut bio povrijeđen. Ali pacijenti nas informiraju da će doći buduće vrijeme gdje ćemo mi upasti u rizik da budemo ubijeni od strane pacijenata koji su bili programirani da ubiju u neko vrijeme svakoga kome su nešto rekli i svakog člana njihove vlastite obitelji koji nije aktivan. Da li će do toga doći, to je još u domeni nagadjanja. Tko može reći sa sigurnošću? Možda, no ja ne mislim da je to bez rizika.“

‘Doći će buduće vrijeme...’ U sadašnjoj točki vremena, kako editiram, uređujem, ovu knjigu za knjiško izdanje, a potrošila sam nekoliko prošlih godina objavljujući naše izvještaje za „Znakove Vremena“ o Fašističkom Preuzimanju Amerike, pitam se, ne živimo li mi već u tom ‘budućem vremenu’? Ako je tako, trebali bismo pažljivo proučiti neke od detalja koje je dr.Hammond izmamio od svojih pacijenata:

„Čini se da Alfe predstavljaju jedan – opšti program, prvu stvar koju instaliraju u čovjeka.

Bete su seksualni programi. Npr. određeni načini izvođenja oralnog seksa, kako se seksualno ponašati za vrijeme određenih rituala, produkcija dječije pornografije, prostitucija itd.

Delte su ubice specijalno trenirane za ubijanje žrtava za vrijeme njihovih (iluminati-satanističkih; prim.prev.) ceremonija.

Zajedno sa tim obično umješaju i nešto od materijala za samo-kažnjavanje, izvođenje atentata i drugih vrsta ubistava.

Thete su psihičke-ubice. Moram da priznam da nikad prije u svom životu nisam vidjeo da se ova dva pojma sastavljaju jedan s drugim. Nikada prije nisam čuo za riječ “psiho-ubica,” međutim, kada uzmemo u obzir da ljudi iz različitih država, prvenstveno mislim na psihoterapeute, postavljaju jedno te isto pitanje svojim pacijentima, tj.: “Šta je to Theta,” a onda dobiju od njih jedan te isti odgovor: “Psi-ubice,” onda se već ovdje radi o nečemu što je veoma sistematicno i naširoko rasprostranjeno. Ovo dolazi od njihovog vjerovanja u određene sile i moći, psioničke prirode, uključujući njihovu sposobnost psihičke komunikacije sa “majkom” kao i sposobnost da psihički utiču na određenu osobu, na određen način, kako bi kod nje izazvali izljev krvi u mozak, infarkt i eventualno smrt. Ova vrsta programa je nekako više orjentisana ka budućnosti.

Onda imamo - Omegu. Ja obično ne pominjem tu riječ u mojim početnim pitanjima pacijentima, ili bilo kojim njihovim dijelovima koji znaju nešto o Alpha, Beta, Delta ili Theta, zato što će ih verovatno riječ Omega, još više potresti. Omega je program za samo-uništenje. Alfa i Omega, - početak i kraj. Taj program uključuje kažnjavanje samog sebe u smislu nanošenja ozljeda samom sebi, kao i tzv. “ubij-samog-sebe” instrukcije.“

Kasiopejci su imali par stvari za reći o Greenbaum programiranju:

Citat:

17.08.1996

P: Da li ste svjesni Greenbaum efekta? Dr. Greenbaum i njegovi eksperimenti umnih kontrola, koje smo proučavali nedavno?

O: Da.

P: Da li je ono što je tamo rečeno - činjenica? Neću reći istina, već da li su to činjenice?

Većina od toga?

O: Blizu.

P: Dobro, pitanje jest: da li je momak koji je ubio 3 profesora u San Diegu, mislim da je to bilo na sveučilištu, prije nego što su pročitali njegove teze, da li ih je ubio radi toga što se bojao da će oni odbaciti njegove teze i napraviti da izgledaju loše i srušiti ga na ispit? Da li je bio Greenbaum (umno programiran)?

O: Da.

P: Zašto ga nisu "upalili" na toj točki?

O: Nije korektan koncept. Što ako: oni koji su programirani u tom tzv. "Greenbaum" projektu programirani da "polude" svi odjednom, i radi nekog "nefunkcioniranja" svi polude prerano?

31.07.1999

P: Dobro, razni ljudi sad kažu da je Dr. Mengele iz Nacističkih priča ista osoba kao i Dr. Green iz priča o Greenbaum programiranju.

O: Nije.

P: Da li je Mengele otišao u Južnu Ameriku i umro kao što je i u izvještajima?

O: Da.

P: Greenbaum materijal kaže da je postojao momak, Židov, koji je došao u Ameriku i treniran je kao doktor koji je postao taj famozni Dr. Greenbaum. Da li je to istina?

O: Ne. „Green“ je kodno ime, ili točnije, pseudonim za višebrojne osobe koje su angažirane kod tih umnih kontrola.

22.07.2000

P: Nazvao me Vincent Bridges*, i obavijestio me o tome da je Val serija stvorila razne senzacije. Čini se da je on bio u vezi da Dr. Hammond-om, koji je održao predavanje o Greenbaum programiranju, i također imao brojne razgovore sa Andrijom Puharichem i Vincentova tvrdnja da su NLO fenomeni, vanzemaljske otmice i mnoge različite druge stvari o kojima smo pričali, studirali ih i raspravljali, da su produkt super-napredne tehnologije za programiranje i kontroliranje ljudskog uma, bazirane na tehnologiji Puharicha i Tesle. Da, to je navodno toliko napredno, da oni ne samo da čitaju misli, čak ih i kontroliraju, ali na kraju da je to jedno ljudski dizajnirano programiranje. Da li je ovo, bar djelomično točno?

O: Pa, postoje elementi fenomena koji mogu biti povezani sa ljudima, iz 3D OPS projektiranja, ali generalno, to nije slučaj.

P: (L) On je također rekao da je to bilo njihovo mišljenje, da je centar svih ovih zavjera umnih programiranja u Tyleru, Texasu. Da li je to točno?**

O: Što???

P: Pa, centar zavjere ljudskog programiranja?

O: Mi osjećamo da Vincent treba malo napuniti baterije.***

P: (L) On je također rekao da regija gdje mi živimo, da je ona centar specifičnog eksperimenta programiranja, nešto kao Nazi kult, Kult crne Magije ili nešto slično tome.

O: Bolje je ne zanositi se toliko. Zapamtite korijen sve „negativne“ energije usmjerene

prema subjektima 3D OPS, dolazi iz 4. denziteta, koji je, u osnovi, isti. [...] Predlažemo pregled transkripti o situaciji u Naci Njemačkoj radi boljeg razumijevanja. [...] Koncept 'Master Rase' (rase gospodara) bio je napor koji su napravili 4. denzitetni OPS da kreiraju 'fizičko vozilo' sa ispravnom frekvencijskom rezonancicom za 4.D OPS duše da ga mogu 'zauzeti', nastaniti, u 3. denzitetu. Bila je to također i 'probna vožnja' za planirane događaje koji će se desiti u onome što vi percipirate kao vaša budućnost.

P: (L) Mislite sa jakom OPS frekvencijom, tako da bi oni mogu imati „vozilo“ u trećem denzitetu, takoreći?

O: Točno. Frekvencijski rezonantna vibracija! Vrlo važno.

P: (L) To je ono zbog čega oni programiraju i eksperimentiraju? I svi ovi koji trče unaokolo, za koje neki misle da su „programirani“, mogu biti individue, koje povećavaju svoj nivo zlobe dovoljno visoko da bi se ugostili istinski negativni OPS-i 4. denziteta - nešto kao "walk-in" ili nešto slično, samo ne onih pozitivnih?

O: Vi dosad još nemate prisutnih puno njih, ali to je bilo i još uvijek jest - plan nekih OPS- a iz 4. denziteta.

{ *Vincent Bridges – samozvani „Enohijanski Čarobnjak“ koji sebe reklamira kao „autora, lektora i općenito paganskog zajedljivca, jedan je od pionira psiho-akustične terapije, terapeut za odbacivanje traumatskih psihičkih tenzija tehnikama upotrebe svjetla i zvuka koje tretiraju moždane frekvencije.“ Priča o našim interakcijama sa Bridgesom napisana je u seriji „Avanture sa Kasiopejom“ koja će biti objavljena uskoro. Gospodin Bridges bi mogao vrlo lako biti žrtva čiji je posao da pokrene programe usađene u drugim žrtvama.

** „Tyler Texaska“ veza je bila teorija koju je zakuhao ubojica Ira Einhorn, koji je, činjenično, radio sa Andrijom Puharichem. Prije njegovog ponovnog uhićenja, nakon što je mnoge godine proveo u bijegu (misli se na Einhorna), Vincent Bridges često se poistovjećivao sa Einhornom, tvrdeći da mu je Andrija Puharich rekao „Ti me podsjećaš na I. Einhorna.“ Čini se da je Bridges oblikovao svoj život prema onome od Einhorna.

*** Ova je napomena bila posebice interesantna, jer je gotovo sugerirala da je Bridges bio „mehanički“ na neki način. Kasniji događaji su potvrđili da je to točno.}

Nastavimo sada sa Valom.

Prijevod poglavlja 11c - EQ@2008